

Pro Nostris

Pro Nostris

nr. 532 - juli 2024

(uitsluitend bestemd voor montfortanen en geadresseerden)

redactie en administratie:

Vroenhof 87

6301 KE Valkenburg a/d Geul

tel. 043 - 206 50 02

provinciaal@montfortanen.nl

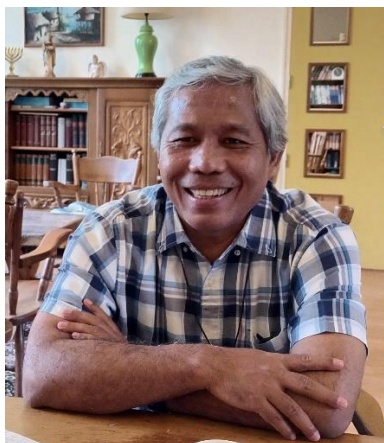
www.montfortanen.nl

Inhoud

28.	Inhoudsopgave	
29.	Bezoek uit Rome	Monique Heijman
30.	Nieuws uit de Vice-Provincie	Peter Denneman
41.	Houd moed, sta op, hij roept je	'Gerardus Magazine'
45.	Adreswijziging etc.	Monique Heijman
46.	Onze overledenen	
54.	Uit Zonnestrallen van Hoop	Phil Bosmans
55.	Vorbij het beeld	Erik Galle

Bezoek uit Rome

Dwi Watun smm

Marco Pasinato smm

Van 14 juli t/m 19 juli brengt de Generaal-Overste Dwi Watun smm, samen met Generaal-Vicariss Marco Pasinato smm, een bezoek aan de Nederlandse gemeenschappen. De agenda bestaat o.a. uit persoonlijke gesprekken met de confraters en bestuursvergaderingen. Met name wordt er gesproken over de toekomst van klooster Vroenhof en Schimmert, de montfortaanse missie en het eventueel naar Nederland laten komen van een 4^e Indonesische confrater. Geen gemakkelijke gespreksonderwerpen, maar we gaan er zeker in slagen stappen in de goede richting te zetten.

Monique Heijman

Uit de Vice-Provincie:

Installatieviering Jacques Hoedemakers

Op 2 februari 2024 vond de installatieviering van Jacques Hoedemakers als huisoverste van de gemeente Vroenhof plaats.

LEZING uit het Evangelie volgens Lucas (2, 22-40)

OVERWEGING

Het verlangen God te zien, te horen, te voelen of te ervaren, is een oeroud en diepmenselijk verlangen.

Voor Simeon wordt dit verlangen vervuld als hij Gods Zoon letterlijk aangereikt krijgt door Maria en Jozef.

Maar hoe herkennen wij God als Hij zich aan ons voordoet? Misschien vraagt het van ons wel hetzelfde als van Simeon, namelijk een diep verlangen naar en een innerlijke gerichtheid op Gods aanwezigheid. Misschien is het veelzeggend dat Simeon Hem juist ontmoet in een mensenkind van vlees en bloed.

Ja, mensen, die ontmoeten wij ook. Als we ontvankelijk zijn voor Gods aanwezigheid kunnen we Hem ontmoeten in een mens, in onze naaste. Want in sommige mensen herkennen we de goedheid, de barmhartigheid, de liefdevolle nabijheid van God. Zij laten iets zien van de weg die Jezus ons wijst.

En die weg ga je als je toegewijd leeft,
toegewijd aan degene met wie je lief en leed deelt,
toegewijd aan wie aan jouw zorgen zijn toevertrouwd,
toegewijd aan het échte leven.

Deze opdracht ligt in ons besloten. Wie zich daarvan bewust is, is vanzelf gericht op waar en hoe God zich laat vinden.
Psalm 24 wijst ons daarop:
wie God zoekt, houdt zijn handen schoon en zijn hart zuiver.
Zulke handen zijn helpende handen,
en zo'n hart is een liefdevol hart.

Simeon had zo'n hart. Hij leert ons ook wáár wij God kunnen vinden. Daarvoor hoeven we geen moeilijke dingen te doen of ver weg te gaan, want we krijgen Hem gewoon aangereikt. Als we op God gericht zijn en onze handen openen, krijgen we Hem op velerlei manieren aangereikt. Overal waar wij goedheid en liefde ervaren, ontvangen we iets van God.

En overal waar wij ons samenleven een beetje mooier, beter, vreedzamer maken, bouwen we aan zijn koninkrijk op aarde.

We kunnen God zoeken in tempels, in kerken, in de natuur of in gebed en daar laat Hij zich zeker vinden. Maar de mooiste tempel die wij voor God kunnen bouwen, is ons eigen leven. Toegewijd zijn aan God, is niets anders dan voortdurend innerlijk gericht zijn op zijn aanwezigheid in ons leven en onze wereld en met vreugde uitzien naar waar Hij zich laat ervaren. Zich bekommeren om mensen, wie dan ook.. en zich hun lot aan trekken. wat en hoe dan ook.. laat dat ook onze heilige opdracht zijn. Dan vinden we God als vanzelf, in onze eigen geopende handen en in die van anderen. God zullen we vinden in ons hart.

Elkaar daarbij van dienst zijn, bemoedigen, ondersteunen kunnen we als gemeenschap van Vroenhof. De gemeenschap, waar jij, Jacques, leiding aan gaat geven.

Voordat je je bereidheid daartoe uitspreekt horen we wat onze leefregel over de overste schrijft:

‘Onze gemeenschap is ons familiemilieu. Terwijl we hetzelfde ideaal nastreven, delen we vreugde en verdriet in een ongecompliceerde omgang met elkaar. Daarin hoort een bijzondere achting en eerbied voor de overste, het middelpunt van de eenheid van de gemeenschap in de Heer. (C 73)

Bij ons is de ene confrater niet voornameer dan de andere. Allen zijn dienaars van de Heer en dienaars van elkaar. Aan allen wordt de Geest meegedeeld.

Maar in geloof nemen wij aan dat de Heer aan enkelen de verantwoordelijkheid opdraagt om in zijn naam de gemeenschap te bezielen en te leiden. (C 97)

Het gezag van de overste komt voort uit de zending, ontvangen van Christus. De oversten oefenen dus hun gezag uit in een geest van dienstbaarheid voor hun broeders en brengen de liefde tot uitdrukking die de Heer voor hen heeft. Bijgevolg rust op hen de plicht de gemeenschap te brengen tot trouw aan haar zending. (C 98)

In onze gemeenschappen mogen de leden van hun oversten verwachten erkend te worden in hun persoonlijkheid, hun aanleg en hun verantwoordelijkheid. Op hun beurt mogen de oversten verwachten dat ieder zijn verantwoordelijkheid neemt en trouw is aan zijn verplichtingen. (C 100)'

Installatieviering Stefan Musanai

Stefan Musanai is op maandag 8 april jl. geïnstalleerd als huisoverste van de gemeenschap Schimmert. De installatieplechtigheid vond plaats in de kapel van klooster Vroenhof. De montfortanen schrijven hiermee weer een stukje geschiedenis; voor het eerst is een montfortaan met de Indonesische nationaliteit huisoverste in Nederland.

LEZING uit het Evangelie volgens Lucas (1, 26 – 38)

VERKONDIGING

De vraag die God aan Maria stelt is groots, maar zij laat zich niet door angst voor de toekomst op sleeptouw nemen. Ze kruipt niet weg, maar blijft zichzelf en geeft zich vol vertrouwen over.

‘Ik wil God dienen. Laat er met mij gebeuren wat u gezegd hebt’, zegt ze tegen de engel. Zo laat ze zich door God raken en zo maakt ze van haar eigen kwetsbaarheid haar kracht. Montfort heeft zich in het bijzonder door deze vrouw laten raken. In zijn geschriften en in het bijzonder in zijn cantieken prijst hij haar aan. Cantiek 76 schetst Montfort als de waarachtige vereerder van Maria.

Onze verering van Maria is waarachtig,
als wij aanhankelijk jegens Maria zijn,
zoals Jezus bij zijn kruisiging
dat van de apostel Johannes heeft gevraagd.

‘Ik wil God dienen.

Laat er met mij gebeuren wat u gezegd hebt’.

En als Maria Jezus nabij is bij zijn kruisweg en bij zijn kruisdood laat zij blijken hoe diep de verbondenheid tussen Jezus en Maria, tussen Zoon en moeder is.

Montfort heeft het vaak over tederheid als hij over God, Jezus en Maria spreekt. Tederheid blijkt uit een empathische, zorgzame en hartelijke levenswijze. Het heeft niets van doen met je boven een ander verheven voelen of met een ander niets te maken willen hebben. Maria moeten we - volgens onze stichter - navolgen in haar tederheid. Tederheid, hartelijkheid komt voort uit een innerlijke houding en ze is typerend voor een bepaalde manier van samenleven en omgaan met elkaar. Tederheid schept een klimaat van vertrouwddheid, beschutting en weldadigheid. Wie teder is, heeft respect voor de ander en is zachtaardig voor hen die slachtoffer zijn van de hardheid van het leven.

Het teder gebaar van een ander erkent naar mij dat ik er mag zijn. Er ontstaat saamhorigheid en vrede. Maria getuigt hiervan door de wijze waarop zij op de engel Gabriel reageert, later Elisabeth helpt en het Magnificat zingt, de jonge Jezus begeleidt, hem als volwassene volgt en tenslotte onder het kruis van de stervende Jezus staat.

Tot die leefsfeer worden wij door onze stichter uitgenodigd. Daartoe moeten wij kiezen. Dat vraagt van ieder van ons een voortdurend bekeringsproces dat veel inspanning kan kosten, maar ook gepaard gaat met vreugde en blijdschap. Montfort roept ons daartoe op. In het bijzonder degenen die geroepen zijn om leiding te geven.

Feest van Montfort

Op 28 april was het 308 jaar geleden dat onze stichter, Louis-Marie Grignon de Montfort, overleed in St. Laurent-sur-Sèvre (Frankrijk).

Wereldwijd komen de montfortanen op deze dag samen, zo ook de Nederlandse confraters.

EVANGELIE volgens Lucas (5, 1-11)

BEZINNING

De roeping van Petrus vindt plaats aan het meer in een bootje. Terwijl Jezus dat bootje gebruikt als preekstoel, zal Petrus wel met zijn gedachten bij zijn gezwog van die nacht zijn geweest. De hele nacht gewerkt en niets gevangen.

Montfort en ook de meesten van ons kennen dat onvoldane, lege gevoel. Je heb je voor niets uitgesloofd...

Petrus moet wel onder de indruk zijn geraakt van de woorden van Jezus, want hij sribbelt maar eventjes tegen als hem gevraagd wordt om nog eens het meer op te gaan en zijn netten wat verderop te laten zakken, daar waar het wat dieper is. En daar vangen de mannen heel wat vis. Petrus is onder de indruk. Hij wordt geraakt, in zijn eigen diepte. Hij voelt zich geroepen om Jezus te volgen. Het is een bijzonder beeld: die netten die de diepte in moeten, een beeld voor het vangen van mensen, wat de leerlingen later zullen gaan doen in hun apostolisch werk.

In de tijd dat Lucas zijn evangelie schreef maakte hij het mee dat ze mensen enthousiast probeerden te maken voor de jonge kerk. Onze kerk, onze tijd, probeert nog steeds mensen te vangen, mensen proberen te boeien en te verbinden. Dat doen we als congregatie wereldwijd. Maar vaker ervaren wij, net als Petrus, dat de netten leeg blijven... En vooral hier in het Westen vragen wij ons af waar het naartoe moet met onze kerk, met onze congregatie.

Zijn we vaak te oppervlakkig? Blijven we teveel aan de oppervlakte, teveel bezig met de buitenkant, met de organisatie, met bijzaken en vergeten we de hoofdzaak? Ik weet het niet.

Wel goed om op deze 308ste sterfdag van Montfort uitdrukkelijk stil te staan bij zijn 'Dieu seul' zijn 'God alleen'. Niets begint in zijn ogen zonder of buiten God. In onze geseculariseerde wereld begint alles vanuit een binnen-wereldse oorzaak.

Bij Montfort gebeurt niets zonder of buiten God. Niets wil hij doen, als dat niet Gods wil of bedoeling is. Op niets wil hij zo steunen als op Gods voorzienigheid. Hij lijkt op een koorddanser, die zich zo door zijn vertrouwen op God in balans houdt; en wel zo, dat wij hem op dat koord niet of nauwelijks durven volgen. Montfort is in dit vertrouwen radicaal, extreem wellicht, hij gaat tot het uiterste. Zijn radicalisme riep en roept daarom zowel bewondering als weerstand op. Ik denk hierbij zowel aan zijn moeilijkheden als aan zijn succes in Poitiers. Ik denk ook aan dat hoogtepunt van zijn missionaire activiteit in Pontchateau, hoogtepunt van bewondering en medewerking, maar ook hoogtepunt van weerstand tegen zijn instelling en aanpak. Montfort voorzag de moeilijkheden, maar ging die niet uit de weg, ook al was het duidelijk dat hij het gelag zou moeten betalen. Ook al kunnen of willen we hem niet volgen in zijn radicaliteit, toch heeft hij een voorbeeldfunctie voor ons. Montfort is niet alleen een stichter uit het verleden die toen iets op gang heeft gebracht. Hij is nog steeds als een inspirerende stichter in ons midden.

Zijn 'God Alleen' - de zo radicale oriëntatie op God - lijkt me de basis van zijn spiritualiteit: een basis, die gevoed werd door zijn voortdurend gebed. Zelfs al schieten we persoonlijk op dit punt tekort, toch moeten we Montfort blijven zien als een man van gebed. Dat geeft Montfort zelf ook aan in de 'Liefde van de Eeuwige Wijsheid'. Zijn sterk godsvertrouwen en zijn op God gerichte levenshouding kunnen ons brengen naar de diepte om daar op uitnodiging van Jezus onze netten uit te gooien.

Ik sluit deze overweging af met een gebed, dat Wiel Logister heeft gemaakt bij de viering van de 50ste verjaardag van de heiligverklaring van Montfort:

*“God, gij, enige, onnoembaar,
te groot voor ons in uw goddelijkheid
te groot ook in uw menslievendheid,
tot U bidden wij,
hunkerend naar uw aanwezigheid,
bang ook wel dat U ons te zeer nabij komt
en dat ons op wegen zet die wij denken niet te kunnen gaan.*

*Maar in het spoor van Montfort, ons een vader,
wagen wij het toch,
ook als uw vuur ons misschien in brand zet,
ons schroeit en pijn doet.*

*Wij zijn U dankbaar
dat Montfort onze levensweg heeft gekruist,
dat hij ons wakker heeft gehouden,
ons fascineert door zijn moed en inzet,
zijn liefde voor mensen.*

In vergelijking met hem voelen wij ons schamel.
Maar wij weten dat U niet terugschrikt voor armzaligheid.
Breek door onze angst heen, scheur ons open, vindt ons,
wek ons op, doe met ons.

U kunt uit stenen mensen maken, keien van mensen.
In doodsbeenderen kunt U nieuw leven wekken.
Dan kunt U toch zeker ook aan ons die nog leven
de kracht van de jeugd geven en voorkomen dat wij levend al
dood zijn, levend niet meer hopen.

Niet uit zelfbehoud bidden wij U.
Niet om onze eer zoeken wij U.
Maar voor uw mensen,
voor hen die aan de kant zijn geduwd,
voor hen over wie wordt heengelopen,
die worden geminacht zoals de armen van Poitiers.

Wek in ons de kracht die was in Montfort
en geef ons mensen geloof in hun menswaardigheid,
in het evangelie van uw menslievendheid.
Doe ons in woord en daad, in vuur en geduld getuigen
dat U niemand verloren wilt laten lopen.

Doe ons geloven dat U via ons een Evangelie wilt zijn.
Laat ons als Maria op de bres staan voor de geringsten.
Geef ons deel aan haar barmhartigheid,
haar meeleven en zorg.
Doe ons met Maria geloven
dat Gij grote dingen met ons wilt doen,
zoals U hebt gedaan met Montfort.”

Moge de viering van zijn 308ste sterfdag ons nieuwe kracht geven. Amen!

groepsfoto gemaakt na de viering

Peter Denneman smm

Houd moed, sta op, hij roept je

Onlangs waren twee jonge Indonesische redemptoristen op bezoek bij onze drie montfortaanse confraters in Schimmert. Bij die gelegenheid interviewden zij Sintus Depa smm, die ruim een jaar geleden vanuit Indonesië naar ons land is gekomen.

Sintus vertelt: “Er zijn niet veel mensen die hun thuisland willen verlaten, ver van hun familie, of die uit hun comfort-zone willen komen. Ik heb nooit gevraagd om naar Nederland te gaan, maar de consequentie van het liefhebben van God en Zijn kerk is, dat ik aan die beslissing moet gehoorzamen. Dat was niet gemakkelijk.

Als ik eerlijk ben, zou ik als priester het liefst in Indonesië willen wonen: met een kerk die altijd vol is, met alle goede contacten die ik heb opgebouwd. Maar het gaat niet om wat ik wil, maar om wat God wil. Ik ben net als Bartimeüs tot wie gezegd werd: “Houd moed, sta op, Hij roept je” (Marcus 10,49). Dit is ook het motto van mijn priesterwijding.

vlnr Charles, Ricky, Ferdi, Stefan en Sintus

Niet alle plaatsen brengen dat wat we willen; niet al onze verwachtingen kunnen worden verwezenlijkt. Ik voelde innerlijke onrust, toen ik zag dat er hier niet veel mensen naar de kerk gaan. Ik mis de sfeer van Indonesië, kerken die elke zondag vol zijn, de liederen en dansen op feestdagen, en jongeren die actief zijn. Toen ik hier aankwam, had ik het gevoel dat ik alles kwijt was. Maar voor een priester, een missionaris, gaat niets echt verloren in dit leven.

De dingen gaan soms anders en voldoen niet aan onze verwachtingen. We hebben alleen geduld nodig. Niets is moeilijk als we iets nieuws willen leren.

Wat ik hier in Limburg wel bijzonder leuk vind, is dat vrijwel op elke hoek een wegkruis staat. Het valt mij op dat er soms verse bloemen bij staan. En dat er in kerken veel kaarsen worden aangestoken. Dat stemt mij als priester hoopvol.”

Na het interview en een kort gebedsmoment gaan de gasten de eetkamer binnen om met de montfortaanse gemeenschap te lunchen. Behalve pater Sintus zijn er de paters Charles Leta en Stefan Musanai die al vijf jaar in Nederland zijn. Zij komen met z'n vijven uit dezelfde provincie in Oost-Indonesië, en waar Oost-Indonesiërs bijeen komen, wordt er altijd gelachen en gezongen.

*gedeelte van een artikel in ‘Gerardus Magazine’
(voor bezieling en levensoriëntatie)*

Koningsdag

Op 27 april werd Koningsdag gevierd in Zorgcentrum 'Op den Toren' in Nuth, waar Lei Louis, Charles Heijnen en Wiel Logister verblijven.

Broeder Lei vermaakt zich goed zo te zien. Of hij uiteindelijk gewonnen heeft met sjoelen is onbekend.

Zoals wij hem kennen als de 'mooie verhalen' verteller, waar gebeurd of waarlijk verzonnen, zal hij zichzelf vanzelfsprekend uitgeroepen hebben tot winnaar!

Monique Heijman

Adreswijziging etc.

Nieuw adres Peter Stevens per 15 mei 2024:

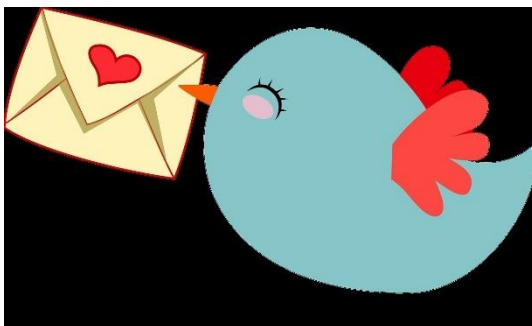
Peter Stevens is verhuisd naar
Woonzorgcentrum 'De Beyart',
Brusselsestraat 38 te 6211 PG
Maastricht.

Telefoon: 06 25 41 78 20

E-mail:
p.stevens@montfortanen.nl

Nieuw e-mailadres Pierre Robertz:

robertz.p@icloud.com

Monique Heijman

Onze overledenen

De exacte datum is helaas niet bekend, maar vermoedelijk is begin dit jaar oud montfortaan *Hubert Packbier* (br. *Pius*) overleden. Hij werd op 17 januari 1935 in Hulsberg geboren.

Op 27 januari 2024 overleed in Tilburg zr. M. *Birgitta* (Willemina Theresia Berendsen) van de Zusters der Liefde. Zij werd 92 jaar.

Jan van der Hulst, oud montfortaan en neef van Arie van der Hulst smm z.g., is op 29 januari 2024 op 92-jarige leeftijd in Leiden overleden.

In St. Laurent-sur-Sèvre (Frankrijk) overleed op 3 februari 2024 *Jean-Paul Beck* smm. Hij werd 96 jaar en was 72 jaar montfortaan.

Op 10 februari 2024 overleed in Bergamo (Italië) *Angelo Assolari* smm. Hij was 74 jaar oud en 51 jaar montfortaan.

Varaprasad Varugonda smm overleed op 11 februari 2024 in Mysore (India). Hij werd 53 jaar en was 31 jaar montfortaan.

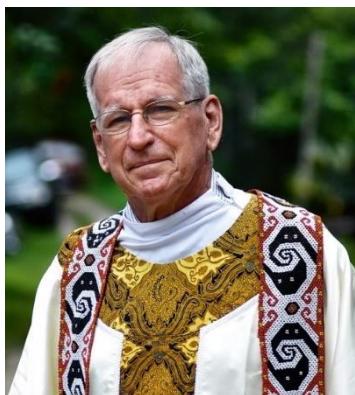
Op 98-jarige leeftijd is overleden in Bogotá (Colombia) op 15 februari 2024 *Benedicto Villalba Mora* smm. Hij was 75 jaar montfortaan.

Op 17 februari 2024 overleed in Fátima (Portugal) *Manuel Goncalves Peixoto smm*. Hij was 80 jaar en 62 jaar montfortaan.

Maurizio Rubini smm overleed op 19 maart 2024 in Bergamo (Italië). Hij was 81 jaar en 51 jaar montfortaan.

Op 2 april 2024 overleed *Mariet Janssen-Wijnen*, echtgenote van Frits Janssen oud montfortaan. Mariet werd 82 jaar.

Afscheidsviering Jacques Maessen

Jacques werd geboren in Heerlen op 21 juni 1940 en is gestorven op 4 mei 2024 in Pontianak (Indonesië).

Ook al is hij aan de andere kant van de wereld gestorven, wij herdenken hem hier met liefde...

Jacques was een blijde jongen en genoot op zijn manier van het leven. Hij kwam in 1954 naar Schimmert naar de montfortanen om priester te worden. Hij studeerde vrolijk en genoot van het leven. Ook de hogere studies in Oirschot doorliep bij gemakkelijk. Mgr. J. Bluysen wijdde hem op 4 maart 1967 tot priester. Na overleg gaat hij naar de missie op Borneo.

Hij geniet van het missionaris zijn en de blijheid die hem zo kenmerkt maakt hem bemind bij de mensen van Kalimantan. Als je de foto's ziet van hem met de mensen van Kalimantan, zie je alleen maar blije en lachende mensen. Zo is hij jarenlang rondgetrokken. Jacques leidde een eigen leven.

Technisch als hij was organiseerde hij allerlei gemakken voor de missionarissen. Er kwam een verbinding tot stand om de mensen van ver weg bij elkaar te brengen. Hij werd een beetje een eenling. Ook zijn contacten met mensen uit Nederland waren heel wezenlijk voor hem. Hij bevorderde de oude weefkunst bij de dames uit de diverse plaatsen op het eiland Kalimantan. Diverse musea in Nederland en andere landen toonden grote interesse. En Jacques bevorderde bij de mensen van Kalimantan de oude gebruiken. Mens én dier kregen zijn belangstelling. Hij bevorderde het welzijn van beiden en heeft veel geluk en welzijn gebracht. Tot het plotseling niet meer ging. Jacques werd ziek, ernstig ziek. Zijn opgewektheid was weg. Hij wist het niet meer. Opname in het ziekenhuis was nodig en in het Antoniusziekenhuis in Pontianak is hij op 4 mei gestorven. Op 7 mei was het afscheid in de kathedraal van Sintang. Wij zijn hem niet vergeten en herdachten hem op zaterdag 18 mei in de kerk van Schimmert.

Jacques, bedankt voor alles wat je voor de congregatie, voor de mensen van Kalimantan en die vele verre vrienden hebt gedaan. Moge God jou rust en vrede geven.

Wij leven verder met goede herinneringen aan een blije, opgewekte missionaris die hield van zijn mensen.

Van harte bracht hij hun de Blijde Boodschap van Jezus. Al is hij ver van ons vandaan, hij leeft verder in ons hart. Jacques bedankt. Amen!

Jacques werd 83 jaar en was 62 jaar montfortaan.

John van Oss smm

Op 11 mei overleed op 95-jarige leeftijd *José Smeets-Heijnen*, zus van broeder Charles Heijnen smm.

Jos Verbelen smm overleed op 21 mei 2024 in Herent (België). Hij was 85 jaar en 65 jaar montfortaan.

Uitvaart Wiel Logister

Op 8 juni 2024 overlijdt Wiel Logister in Nuth.

OVERWEGING

‘Mijn hart vraagt u wel
duizend malen:
kom in mij, liefde, Charité,
want zonder u is het een
kwelling,
leer ons uw wet, leef met
ons mee....’

Deze beginregels van cantiek 5 staan op het In Memoriam van Wiel. Een cantiek die Wiel nauw aan het hart ligt. Een cantiek – zo verwoordt Wiel – waarin Montfort zijn godsgeloof ziet. Voor hem is God niet de geduchte hemelkoning, die ons met straffende hand wil raken. Veeleer is God de liefdevolle prikkel, die ons ertoe wil brengen deel te nemen aan zijn menslievendheid en aan zijn creatieve trouw aan de aarde en haar mensen. In de ogen van Montfort moeten we afstand nemen van de eigenliefde. Ons hart moet nederig en trouw worden. Volgens Montfort moeten we daartoe in de leer gaan bij Maria en Jezus.

In de Bijbel komt God naar voren als charité, met bezorgde en bekommerde hartstocht voor ons. Montfort geeft duidelijk aan dat wij worden aangesproken door een Stem die ons hoofd en hart wil openbreken. Soms worden we er intens door geraakt, vaak voelen we ons overvraagd. Het belangrijkste van die Stem is, dat ze ons met mededogen en betrokkenheid aanspreekt en indringend uitnodigt om in vrede en geduld met en voor elkaar te leven.

Leven op grond van die Stem met haar oneindige, niet door eigenbelang en deelbelangen beheerste hartstocht, is volgens Montfort het hart van het christendom. De Bijbel – zo mijmert Wiel verder – herinnert aan momenten waarop die levenswijze in mensen is doorgebroken, met name in Jezus Christus.

Zonder charité, - zo is de stellige overtuiging van onze stichter, en Wiel volgt hem daarin – gaat het mis in ons doen en laten.

God wil dat we Hem en zijn menslievendheid liefhebben, onze liefde door Hem laten vormen en haar resoluut tot uitgangspunt nemen. Zonder besef van Gods manier van liefhebben kunnen we niet in het Evangelie geloven. Anders blijven we zielig en kleingeestig...

Dat alles zingt Montfort uit in Cantiek 5.
Uitnodigend en weerbarstig tegelijk.
Het valt niet mee om al wat cantiek 5 uitzingt waar te maken...
Met vallen en opstaan proberen wij het toch, erop vertrouwend dat God ons nooit laat vallen.

God laat ons nooit vallen. Dat heeft Wiel uitgedragen in zijn lezingen, colleges, artikelen en boeken. Maar nog wel het meest in zijn levenswijze. Beminnelijk, bescheiden, betrokken. Daarbij is zijn voorbeeld Maria, vooral het verhaal van de Annunciatie heeft een bijzondere betekenis voor hem. Wiel ziet de boodschap van de engel aan Maria als de doop van Maria.

‘Ik wil God dienen.

Laat er met mij gebeuren wat u gezegd hebt’,

is de reactie van Maria op de boodschap van godswege. Maria, de vertrouw-volle, gelovige vrouw die zich overgeeft aan wat God met haar wil. Ze geeft zich over aan het heilige geheim dat schuilgaat in alle mensen. Ze doet ons beseffen hoe weinig we soms begrijpen en kúnnen begrijpen van Gods plan met ons.

Wiel heeft zich telkens weer in beweging laten brengen door Gods Geest. Dat laat hij zien als hoogleraar, als pastor, als confrater.

Dat heeft hij ook laten zien toen zijn leven een wending nam die wij niemand gunnen. Toen in 2020 de eerste tekenen van dementie in zijn leven kwamen en hij van zijn flat in Tilburg moest verhuizen naar de gemeenschap van Vroenhof.

Twee jaar later naar het Zorgcentrum in Nuth waar hij de zorg krijgt die hij nodig heeft, liefdevol en

professioneel. Dankbaarheid straalt hij uit, ook als ik bij hem op bezoek kom. Wij missen Wiel, ik mis Wiel als raadgever, als trouwe vriend.

Zaterdag 1 juni gaat het snel achteruit. Wiel ontvangt de ziekenzalving met zijn broers bij hem. En op zaterdag 8 juni, in de vroege ochtend, sluit Wiel voorgoed zijn ogen. Rust en vrede is Wiel gegund. Maar voor velen van ons is zijn heengaan een enorm verlies.

Wiel, voor velen, ook voor mij, mocht je een ankerpunt zijn. Wel overwogen gaf je mij raad en wees hoe ik het beste verder kon gaan op mijn levensweg. Heel veel dank. Wat ben je toch een begenadigd mens geweest!

Als broer, zwager, oom, vriend, confrater blijf je voortleven in ons hart, zoals je ook zult voortleven in de warmte van Gods liefde, waarvan je in je leven zozeer hebt getuigd. Ja, in jou zagen wij hoezeer God bekommerd is om ons. A Dieu.

Peter Denneman smm

Op 16 juni 2024 overleed in Nantes (Frankrijk) *Gabriel Pagnot smm*. Hij werd 85 jaar en was 64 jaar montfortaan.

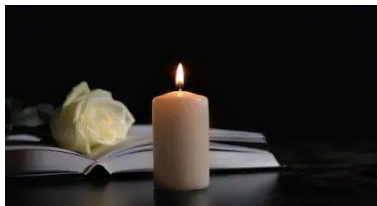
Bob Bechtold, broer van Jan Bechtold smm z.g., overleed in de Bilt op 19 juni 2024. Hij was 90 jaar.

Op 24 juni overleed *Mies Dogge-Bechtold*, zus van Jan Bechtold smm z.g., in Teteringen. Mies was 95 jaar.

John Breslin smm overleed in Port Jefferson, New York (US) op 5 juli 2024. Hij werd 94 jaar en was 74 jaar montfortaan.

Wil Jeukens, oud Dochter der Wijsheid, is op 9 juli 2024 op 88-jarige leeftijd in Eindhoven overleden.

Op 9 juli overleed in Chocahi (Colombia) *Rafaél Cárdenas*. Hij werd 85 jaar en was 65 jaar montfortaan.

Uit 'Zonnestralen van Hoop'

Er komen nieuwe tijden.
Aan de horizon staat het teken van de hoop!

Op aarde
kan de hemel beginnen.
We kunnen nieuw worden.
We kunnen geheeld worden
van alle wonden,
ook van de diepste, de dood.

Als je binnentreedt
in het magnetisch veld
van een God die liefde is,
zul je door alle donkere tunnels heen
zoveel licht,
zoveel leven en vreugde vinden,
dat je in het diepst van je wezen
een stukje hemel voelen gaat.

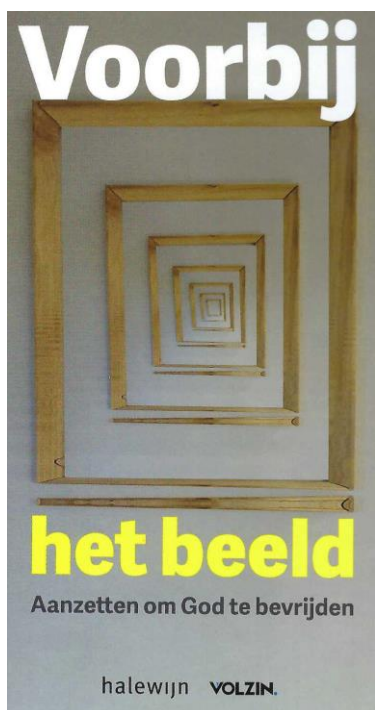
Ik geloof in God
zoals een blinde in de zon gelooft.

Een lieve God wil ik danken.
Met duizend handen streelt Hij mij!
Met duizend monden kust Hij mij!
Met duizend vruchten voedt Hij mij!
Met duizend vleugels draagt Hij mij!
Hij is mijn God!
Ik ben kind aan huis bij Hem!

Phil Bosmans smm

‘Vorbij het beeld’ (Erik Galle)

Zo luidt de titel van het boek met als auteur de Belgische priester-psychotherapeut Erik Galle. Hij gaat in dit boek op zoek naar de impact van de beeldcultuur op onze manier van leven. Hij vraagt zich af wat een beeld eigenlijk is en laat zien hoe onmisbaar beelden zijn voor ons als mens. Ook godsbeelden passeren de revue. Helpen ze ons om God beter te kunnen zien of doen ze soms net het omgekeerde?

Dit boek zet daarna bewust nog een stap verder en begeeft zich op weg naar God voorbij het beeld. De God die dan tevoorschijn treedt, is heel verrassend....

Een boeiend boek, ook al om de 30 meditatieve gebeden, met illustraties van de auteur, te vinden op www.ErikGalle.be

Echt een aanrader!

Peter Denneman smm

Montfortanen
Vroenhof 87
NL 6301 KE Valkenburg
www.montfortanen.nl